

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 210/07-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť J. R., N., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 1 T 28/04 a jeho rozsudkom z 3. augusta 2005 a v konaní vedenom Krajským súdom v Trenčíne pod sp. zn. 3 To 44/2006 a jeho uznesením z 22. mája 2006 a základných práv podľa čl. 46 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Tdo 24/2006 z 27. marca 2007, a takto

rozhodol:

Sťažnosť J. R. odmieta.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. mája 2007 doručená sťažnosť J. R. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho

základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základných práv na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1 a 5 ústavy, ako aj práva na osobnú slobodu podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Okresným súdom Prievidza (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 1 T 28/04 a jeho rozsudkom z 3. augusta 2005 a v konaní vedenom Krajským súdom v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 3 To 44/2006 a jeho uznesením z 22. mája 2006 a základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 2 ústavy, ako aj základného práva na poskytnutie času a možnosti na prípravu obhajoby a obhajovať sa sám alebo prostredníctvom obhajcu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4 Tdo 24/2006 z 27. marca 2007.

Zo sťažnosti vyplýva, že rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1 T 28/04 z 3. augusta 2005 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 3 To 44/2006-674 z 22. mája 2006 bol sťažovateľ uznaný vinným z trestného činu násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi, z trestného činu porušovania domovej slobody, ako aj z trestného činu útoku na verejného činiteľa, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, dvoch mesiacov a desiatich dní so zaradením do I. nápravno výchovnej skupiny. Podľa názoru sťažovateľa je označené rozhodnutie v rozpore so zákonom, keďže skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu podľa obžaloby, sa nikdy nedopustil. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd rozsudok okresného súdu a uznesenie krajského súdu zrušil a oslobodil ho spod obžaloby. Rovnako žiada zrušiť aj uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 4 Tdo 24/2006 z 27. marca 2007, ktorým bolo odmietnuté jeho dovolanie proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 3 To 44/2006 z 22. mája 2006 tvrdiac, že týmto uznesením boli porušené jeho základné práva podľa čl. 46 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 ústavy.

Napokon sťažovateľ namieta, že počnúc dňom 24. februára 2004 bol držaný vo väzbe nezákonne, a to bez toho, aby o jeho väzbe bolo rozhodnuté okresným súdom. Je to tak preto, lebo uznesením okresného súdu sp. zn. Tp 40/03 z 12. decembra 2003 bola jeho väzba predĺžená do 24. februára 2004. Obžaloba na sťažovateľa bola podaná

18. februára 2004 a k predĺženiu väzby po 24. februári 2004 nedošlo, čo treba podľa neho považovať za porušenie tak čl. 17 ods. 1 a 5 ústavy, ako aj čl. 5 ods. 1 dohovoru.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 17 ods. 1 a 5 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 1 T 28/04 a jeho rozsudkom z 3. augusta 2005 a v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 3 To 44/2006 a jeho uznesením z 22. mája 2006

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa sa ústavný súd oboznámil s obsahom spisu vedeného ústavným súdom pod sp. zn. I. ÚS 29/07, predmet ktorého tvorí taktiež sťažnosť sťažovateľa namietajúceho porušenie jeho základných práv a slobôd napadnutým rozsudkom okresného súdu v spojení s napadnutým uznesením krajského súdu. V konaní vedenom pod sp. zn. I. ÚS 29/07 ústavný súd uznesením z 21. marca 2007 sťažnosť sťažovateľa odmietol z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Pretože v posudzovanej sťažnosti sa sťažovateľ domáha ústavnoprávnej ochrany proti tým istým rozhodnutiam okresného súdu a krajského súdu, ako v konaní vedenom ústavným súdom pod sp. zn. I. ÚS 29/07 o jeho predchádzajúcej sťažnosti, ústavný súd zistil, že sťažnosť sa týka veci, o ktorej ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní rozhodol, konštatujúc, že ani v tejto opätovnej sťažnosti podmienky prijatia sťažnosti na ďalšie konanie neboli splnené.

Ústavný súd v nadväznosti na uvedené poznamenáva, že rozhodnutie o odmietnutí návrhu na začatie konania pre jeho oneskorené podanie je rozhodnutím „o podmienkach konania“, ktoré má na mysli citované ustanovenie § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde. Nejde však o podmienku konania, ktorú možno dodatočne splniť v ďalšom návrhu, ktorým sa namieta rovnaké právoplatné rozhodnutie, aké bolo napadnuté v predchádzajúcom návrhu, ktorý bol odmietnutý ako oneskorene podaný (IV. ÚS 36/03).

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol z dôvodu, že táto nie je podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde prípustná.

2. K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 46 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 ústavy uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 4 Tdo 24/2006 z 27. marca 2007

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom

orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej, ako aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (mutatis mutandis III. ÚS 138/02 a v ňom citovaná ďalšia judikatúra).

Podľa čl. 46 ods. 2 ústavy kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Pokiaľ ide o namietané porušenie uvedeného základného práva, sťažovateľ bližšie neodôvodňuje, v čom by podľa neho malo spočívať. Ústavný súd navyše pripomína, že tento článok ústavy sa vzťahuje na porušenie práv rozhodnutím orgánu verejnej správy, nie všeobecnými súdmi, ktoré nie sú orgánmi verejnej správy. Z toho dôvodu je v tejto časti sťažnosť zjavne neopodstatnená, a preto ju ústavný súd s poukazom na ustanovenie § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pri predbežnom prerokovaní odmietol.

K namietanému porušeniu základného práva na poskytnutie času a možnosti na prípravu obhajoby a základného práva obhajovať sa sám alebo prostredníctvom obhajcu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy namietaným uznesením najvyššieho súdu sťažovateľ vyslovuje názor, že bolo povinnosťou najvyššieho súdu, pokiaľ ide o nutnú obhajobu, prideliť mu obhajcu, resp. poskytnúť mu čas a možnosť na prípravu obhajoby, aby sa mohol obhajovať sám.

Vo vzťahu k porušeniu práva obvineného na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy je potrebné uviesť, že podľa judikatúry ústavného súdu sa týmto článkom ústavy všetkým oprávneným osobám zaručuje, že budú mať čas na prípravu obhajoby, že budú mať možnosť pripraviť si obhajobu a že svoju obhajobu budú môcť predniesť právne významným spôsobom buď osobne, alebo prostredníctvom svojho obhajcu. Uplatnenie práva na obhajobu nezaručuje oprávnenej osobe dosiahnutie takého rozhodnutia súdu, o ktoré sa

usiluje pomocou obhajoby. Účelom tohto práva je poskytnutie príležitosti brániť sa obvineniu zo spáchania trestného činu (napr. II. ÚS 8/96).

Podľa názoru ústavného súdu je nepochybné, že sťažovateľovi nebolo toto základné právo upreté.

Z uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 4 Tdo 24/2006 z 27. marca 2007, ktorým bolo podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku z dôvodov uvedených v ustanovení § 373 ods. 1 Trestného poriadku odmietnuté dovolanie sťažovateľa proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 3 To 44/2006 z 22. mája 2006, vyplýva, že podľa zápisnice o výsluchu sťažovateľa napísanej na okresnom súde 9. novembra 2006 (č. l. 759 vyšetrovacieho spisu) bol sťažovateľ „... poučený o náležitostiach dovolania napriek tomu zotrval na dovolaní, ktoré podal sám 4. októbra 2006, preto ním podané dovolanie nespĺňa zákonom stanovené náležitosti...“.

Podľa § 373 ods. 1 Trestného poriadku môže obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia Trestného poriadku musí byť obvinený v konaní zastúpený obhajcom. Prípady tzv. povinnej obhajoby v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch sú taxatívne ustanovené v ods. 2 ustanovenia § 38 Trestného poriadku a sú tieto:

a) ide o prípady uvedené v § 37 ods. 1 písm. a), b) alebo c) [obvinený je vo väzbe, vo výkone trestu odňatia slobody alebo na pozorovaní v zdravotníckom ústave, je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo jeho spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, ide o konanie o obzvlášť závažnom zločine],

b) obvinený je mladistvý a v čase konania verejného zasadania o mimoriadnom opravnom prostriedku nedovršil osemnásť rok,

c) sú pochybnosti o spôsobilosti obvineného náležite sa obhajovať,

d) ide o konanie proti odsúdenému, ktorý zomrel.

Zo sťažnosti ani z namietaného uznesenia najvyššieho súdu nevyplýva, že by na strane sťažovateľa existoval niektorý z uvedených dôvodov povinnej obhajoby.

Na základe toho ústavný súd uzavrel, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je zákonné a ústavne konformné, a preto ho nemožno považovať za zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. Uvedené zistenie neumožnilo ústavnému súdu dospieť k záveru o možnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým uznesením najvyššieho súdu a namietaným porušením práva sťažovateľa podľa čl. 50 ods. 3 ústavy. Preto bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa aj v tejto časti vo vzťahu k najvyššiemu súdu odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Zo všetkých uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. septembra 2007